

**S E N T XXXXXXXXXXXX Ț Ă***În numele Legii*

12 ianuarie 2017

or. Anenii Noi,

Judecătoria Anenii Noi

Instanța compusă din:

președintele ședinței, judecător Andrei Mocanu,

grefierul Raisa Sarev, Ecaterina Bargan

cu participarea:

procurorului Mihai Nicolai,

avocatului XXXXXXXXXXXX

inculpatului XXXXXXXXXXXX

a judecat în ședință publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui,

*XXXXXXXXXX, născut la 07.11.1967, originar r-nul Telenești s. Zahareuca, domiciliat în mun. Chișinău, str. Petru Zadnipru ap.4/1 ap.301, moldovean, cetățenia R. Moldova, cu studii superioare, căsătorit, angajat în calitate de inginer coordonator al Biroului de Examinare și Evidență a Transportului Anenii Noi, anterior nejudecat,-*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin (2) lit. c) Cod penal.

*Cauza a fost examinată în prima instanță în perioada 08 octombrie 2013 – 12 ianuarie 2017.*

Procedura de citare legal executată.

În ședința de judecată procurorul a solicitat recunoașterea vinovat a inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin (2) lit. c) Cod penal, aplicându-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea acesteia în penitenciar semiînchis, cu amendă în mărime de la 1000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 3 ani.

Avocatul și inculpatul au pledat pentru achitare.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța de judecată,

**c o n s t a ț ă :**

De către organul de urmărire penală XXXXXXXXXXXX, este învinuit de faptul că el la data de 11.05.2013, aflându-se la locul de muncă în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului r-nul Anenii Noi, situată pe str. Tighina 8 or. Anenii Noi, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută de inginer coordonator al Biroului Examinare și Evidență a Transportului din cadrul Direcției de înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a Întreprinderii de Stat „CRIS Registru” a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, acționând cu intenție directă, umărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, folosindu-se de situația aflării în biroul său de serviciu de la cet.Cotova Vera a extorcat suma de 600 lei, pentru ca ultima să nu fie obligată să frecventeze suplimentar orele practice de conducere a automobilului și admiterea acesteia la susținerea examenelor de calificare a conducătorilor auto și primirea permisului de conducere pentru categoria “B”.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale îndreptate spre primirea de la cet. Cotova Vera a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, a extorcat de la aceasta suma de 150 Euro, care la data de 11.05.2013 constituia 2407,5 lei, (două mii patru sute șapte) lei, 50 bani conform cursului oficial stabilit de către BNM, în vederea favorizării susținerii cu ușurință a testărilor necesare și perfectarea pentru Cotova Vera a permisului de conducere.

Ulterior, la 16.05.2013, Oficiu Dumitru, aflându-se în biroul său de serviciu în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului r-nul Anenii Noi, a primit de la Cotova Vera suma de 600 lei, pe care a extorcat-o anterior pentru ca ultima să nu fie obligată să frecventeze suplimentar orele practice de conducere a automobilului și admiterea acesteia la susținerea examenelor de calificare a conducătorilor auto și primirea permisului de conducere.

În continuare, la XXXXXXXXXXX, Oficiu Dumitru, aflându-se în biroul său de serviciu în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului r-nul Anenii Noi, a primit de la Cotova Vera suma de 150 euro pe care a extorcat-o anterior în vederea favorizării susținerii cu ușurință a testărilor necesare și perfectarea pentru aceasta a permisului de conducere pentru categoria „B”.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui XXXXXXXXXXX au fost încadrate conform art.324 alin.(2) lit.c) CP, corupere pasivă, caracterizată prin fapta persoanei publice care pretinde bani, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile ei de serviciu, cu extorcarea de bunuri”.

Conform ordinii cercetării inculpatul a fost audiat la sfârșitul cercetării judecătorești.

În ședința de judecată inculpatul XXXXXXXXXXX vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, indicând că, la XXXXXXXXXXX aflându-se la serviciu în birou a intrat Cotova Vera, care s-a adresat cu rugămintea de a o ajuta ca să-și perfecteze actele de a susține examenul de a primi permisul de conducere, spunând că mama ei este bolnavă, are puțin timp și este necesar să plece în Rusia având nevoie urgent de permis. A dorit să o ajute omeneste, fără nici o recompensă, în caz dacă va avea posibilitate de fi în sala de examinare. Când Cotova a intrat în sala de examinare el se afla la proba practică toată ziua și la candidații de a primi permis. Nu a avut nici o posibilitate de a o ajuta în sala de examinare și nu este vinovat de ceea în ce este învinuit. De la Cotova bani nu a solicitat. Deși în masa din biroul respectiv s-a ridicat o carte în care erau 3 bancnote de 30 euro. În acel birou lucrează doi colaboratori, iar ușa nu se închide. Putea să intre orice persoană cu diferite întrebări. Când Cotova era în birou, el a ieșit, a mers în alt birou pentru a lua un certificat, se ridică și se ducea la safeu, care era în alt capăt al biroului și nu a avut posibilitate să urmărească ce face ea. Presupune că, ea putea să pună în masă banii. La înregistrarea făcută de organul de urmărire penală nu a auzit discuții despre bani. Recunoaște că i-a spus lui Cotova că, dacă va avea posibilitate, o va ajuta, dar ea l-a întrebat: a "DENGHI", unde el i-a zis "CACHIE DENGHI". La anchetă a recunoscut vina, fiindcă a fost amenințat că va fi închis după gratii. Era emoționat, iar tatăl său era pe pat de moarte. I s-a spus că dacă nu va recunoaște, va fi arestat. Anterior în calitate de învinuit el nu a mai recunoscut vina. Nenov Dumitru a fost în sala de examinare, iar el era cu totul în altă parte. Cotova a venit la birou de 3 sau 4 ori. Perfectind actele ei, i-a spus că e nevoie să facă niște cursuri adăugătoare de 20 de ore. Ea apoi a prezentat certificatul corespunzător. A spus că dacă va putea, o va ajuta, dar nu a mers vorba de recompensă. A stat de vorbă cu ea de 2 ori în birou și odată afară. El a fost numit prin ordin de a participa la examen. În comisie se aflau 3 persoane. S-a discutat doar ce trebuie să facă la examen și ce document să dispună asupra sa. Acela a fost registru actelor normative, iar de registru respectiv se folosesc toți. Este un singur registru pentru 4 birouri și nu este un loc stabilit unde trebuie să se afle acest registru. Nu ține minte nici dacă s-a folosit de acel registru atunci. Bănuiește că nu numai Cotova putea să pună acest registru în masă, a avut posibilitatea mai mulți să pună acel registru în masă. La proba practică s-au urcat în automobil 5 persoane. Când s-a așezat Cotova, la volan în bancheta din spate era încă o persoană. Mașina e dotată cu camere de luat vederi și nu a putut s-o ajute. Cotova a mers bine, a făcut o greșală mică. A citit ordonanța de bănuț și i-au spus că dacă nu o semnează, va fi închis. Au fost careva discuții ce țin de partea sexuală, poate pe acest motiv dânsa s-a adresat la CNA.

**Fiind audiată în calitate de martor Cotova Vera** în ședința de judecată a declarat că, îl cunoaște pe Oficiu Dumitru. A învățat la școala auto, dar examenul nu l-a susținut. A plecat peste hotarele țării. Când s-a întors a mers la (MPЭO) Întreprinderea de Stat „CRIS Registru” a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor să afle ce documente sunt necesare pentru a susține examenul. Aceasta a fost în anul 2013. A intrat într-un birou, unde era Oficiu. Era unicul birou unde cineva era. L-a întrebat și i s-a spus să aducă ce documente i-au rămas de la școală. A doua zi a venit cu documentele, dânsul le-a examinat și i-a spus ce documente mai sunt nevoie de făcut. I-a plătit bani(Ț) ca el să-i facă o practică că a trecut lecții. I-a spus când să vină la examen. Până la examen s-au întâlnit în drum, pentru a se înțelege de bani, care trebuia să-i dea. Oficiu i-a spus în biroul său, că trebuie să-i dea 150 euro. Lungu Andrei un cunoscut de al ei, i-a spus să adreseze la Anticorupție în Chișinău. Ea a sunat și i s-a spus să vină. Acolo ea a comunicat totul. În ziua când a dat examenul în birou era numai ea. Înainte de examen, el a ieșit afară și i-a spus să intre. Până la examen s-au întâlnit, dar nu ține minte de câte ori. **De bani a mers vorba câte ori s-au întâlnit. El a cerut 150 de euro. Acești bani i s-a dat de la centrul Anticorupție, ea i-a cerut de la ei. Când a venit la examen banii erau cu dânsa. În acea zi de la anticorupție i s-au dat banii și o gențuță cu aparatură.** Dacă i-au dat dictafon nu ține minte. Oficiu în acea zi i-a spus cum o va ajuta să dea examenul și a ajutat-o. În sala de examene nu mai era nimeni în afară de Oficiu, care era la spatele ei. El i-a lămurit câte ori va face "clickuri" cu maosul de la calculator acel număr la bilet să bifeze. Ea nu se uita, retrăia și asculta semnalul de la el. Nu ține minte după ce a dat examenul, dacă cineva era în sală. **Înainte de examen Oficiu a cerut banii, dar ea i-a spus că după ce primește permisul atunci îi v-a da banii.** S-a urcat la volan și a mers prin Anenii Noi. În mașină erau doar ei. Cine de la MPЭO a adus mașina nu ține minte. Ea pe el, ceva l-a întrebat și el i-a spus să tacă că poate să fie ceva instalat să-i asculte. În acea zi nu știe dacă a sunat cuiva. Când a venit după permis, **în birou era încă cineva,** el i-a dat permisul și i-a întins o carte unde să-i pună banii. Cartea a scos-o din saltarul de la masa sa, ea a pus banii și el a pus cartea la loc și ea a plecat. Mai mult cu el nu s-a întâlnit. Din biroul lui Oficiu nu știe dacă a sunat și a spus că banii în mână Oficiu nu i-a luat. De la anticorupție i-au dat gențuța și i-au spus că convorbirea lor se înregistrează. Nu ține minte să spus că d-l Oficiu putea să schimbe locul la bani. A fost și a ascultat audio și video, dar rău se auzea. În mașină erau doar ei doi. Mai mult nimeni nu a fost în mașină. Când a dat examenul la calculator ea nu a văzut pe nimeni, numai glasul lui Oficiu. Ea câteodată nu înțelegea semnul care îl dădea și atunci ei îi răspundeau cu cuvinte doi sau trei. Banii Oficiu i-a luat precis. În timpul examenului în automobil era ea și cu Oficiu. Telefonul era tot timpul cu ea, chiar și în timpul examenului. Nu ține minte să-i fi sunat cineva. Înainte de examen i-au dat gențuța. Pur și simplu i-au dat banii, dar nu i-au spus dacă sunt marcați. Nu ține minte dacă i-au spus să dea banii lui Oficiu în mână numaidecât. Când a dat banii în birou mai era o persoană. Ce bancnote erau nu ține minte, știe că erau Euro. Când trebuia să-i dea banii, s-a așezat în fata lui Oficiu. Nu ține minte dacă s-a întâlnit cu persoanele de la anticorupție. I-a spus lui Oficiu că nu dea banii înainte de examen fiindcă în viață a fost mințită de multe ori. Cazul cu Oficiu nu a fost un flirt. **Ei s-au înțeles deodată** cu suma de 150 euro. Câte bancnote a pus în carte nu ține minte. Ce nominal aveau bancnotele nu ține minte. Înainte de examen în acea zi ea cu Oficiu s-a întâlnit de mai multe ori.

Fiind audiat în calitate de martor Gogu Sergiu, a declarat că, deține funcția de inginer la BEET Anenii-Noi și este coleg de serviciu și birou cu Dumitru Oficiu. Când vin anumite persoane, ei le comunică ce acte trebuie să prezinte. La acel moment permis provizoriu ei eliberau. În acea zi el a fost în comisia de examinare. Biroul de evaluare se află vis-a-vis. Erau 7 calculatoare și permanent sunt 7 persoane la calculator. De la calculatorul principal operatorul introduce datele persoanei și programa automat prezintă testul. În birou se află doar președintele comisiei. Este înregistrare video. Toate calculatoarele se află spre președinte, iar persoanele stau cu spatele. Distanța de la calculatoare până la membrii comisiei este de aproximativ 5 metri. Președintele de la monitorul principal nu poate să vadă la calculatorul elevului care dă examen, fiindcă nu se permite să te apropii de elevul care dă examenul. Doar persoana care dă examenul vede testul său personal. În birou accesul e liber. Crede că nu-i posibil de ajutat persoana să susțină testul.

Fiind audiat în calitate de martor Nenov Dumitru, a declarat că, Ofici era subalternul său și era membru al comisiei de examinare și răspundea de primirea actelor. În ziua examenelor Ofici trebuia și s-a aflat la proba practică la Poligon. Personal s-a aflat în calitate de președinte a comisiei de examinare. Cel puțin erau 25 de persoane la examen. Erau 7 calculatoare și camere de luat vederi. E posibil de ajutat persoana doar în cazul când persoana sesizează despre necunoașterea sa cum să se folosească de calculator. În timpul examenului teoretic cel puțin 2 persoane se află obligatoriu. A fost împreună cu Ofici la examen. Cu maosul calculatorului lucrează toți odată.

Astfel, instanța de judecată, cercetînd nemijlocit probele prezentate de părți, inclusiv documentele și procesele-verbale ale unor acțiuni de urmărire penală, propuse de părțile acuzării și apărării, conchide că învinuirea formulată inculpatului nu și-a găsit confirmare.

Ca probe de confirmare a faptelor și vinovăției inculpatului, procurorul a invocat declarațiile martorului Cotova Vera și Gogu Sergiu, procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor cu înregistrarea de imagini întocmit la 23 mai 2013, procesul-verbal de percheziție în biroul de serviciu lui D. Ofici din XXXXXXXXXXX, procesul-verbal de examinare a documentelor prin care au fost examinate actele referitoare la susținerea examenelor de obținere a permisului de conducere de către Cotova Vera, procesul-verbal de ridicare a permisului de conducere provizoriu de la Cotova Vera, procesul-verbal de examinare a permisului de conducere provizoriu, procesul-verbal de ridicare a documentelor prin care au fost ridicate actele referitoare la procedură de susținere a examenelor de obținere a permisului de conducere, procesul-verbal de examinare a documentelor și anume a registrului de evidență a corespondenței a Î.I. „Prestescu Ion”, procesul-verbal de ridicare a descifrărilor convorbirilor telefonice de la abonatul S.A. „ORANGE”, Ofici Dumitru, procesul-verbal de examinare a documentelor și anume a descifrărilor convorbirilor telefonice de la abonatul S.A. „ORANGE”, Ofici Dumitru., raportul de expertiză nr.261, 262 din 31 iulie 2013.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Alineatul (3) al aceluiași articol stabilește că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neintemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

Conform dispozițiilor art. 7 alin. (6) Cod de procedură penală, hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal, totodată alineatul (8) al aceluiași articol mai stipulează că hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penale, procurori și instanțele de judecată.

În aceeași ordine de idei, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 pentru revizuirea Hotărârii Curții Constituționale nr. 16 din 28 mai 1998 cu privire la interpretarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova, în redacția Hotărârii nr. 39 din 09.07.2001, Curtea a stabilit că, principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și cele la care Republica Moldova a aderat, sunt parte componentă a cadrului legal al Republicii Moldova și devin norme ale dreptului intern.

În sensul acestei interpretări, în Republica Moldova dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, Jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern.”

Conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 7g din 23 februarie 2016, pct. 102, instanța reține că, procesul penal trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi, „legalitatea, prezumția nevinovăției, principiul aflării adevărului, principiul oficialității, garantarea libertății și siguranței persoanei, garantarea dreptului la apărare, dreptul la un proces echitabil, egalitatea părților în proces.”

Astfel, în cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein vs. Allemagne din 12 iulie 2001, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a menționat, că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:

- 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;
- 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;
- 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;
- 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Totodată, art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, prevede că sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de judecată menționează că, argumentele invocate de către inculpat și-au găsit confirmare și se atestă că, organele de urmărire penală nu au constatat și nu au apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, în coraport cu prevederile art. 6 din Convenție și jurisprudența CtEDO, în cauzele (Pareniuc vs. Moldova din 01 iulie 2014, Teixeira de Castro vs. Portugalia din 09 iunie 1998, Ramanauskas contra Lituaniei din 05 februarie 2008, Khudobin c. Rusiei din 26 octombrie 2010 și Sandu c. Moldovei din 11 februarie 2014) și pct. 25.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”.

În sensul vizat se atestă, că prin hotărârea din 01 iulie 2014 în cauza Pareniuc vs. Republica Moldova, CtEDO a constatat violarea art. 6 §1 din Convenție, care s-a manifestat prin faptul că procesul penal împotriva lui Pareniuc V.V. nu a fost echitabil, astfel, CtEDO a reamintit că „admisibilitatea și evaluarea probelor constituie un aspect care este reglementat de legislația națională și că, în principiu, instanțelor judecătorești naționale le revine obligația de a le aprecia (Van Mechelen și alții c. Olandei, 23.04.1997). Totuși, admiterea unor probe poate să conducă la inechitatea unui proces. Astfel, în cazul, de exemplu, obținerii probelor ca urmare a unei provocări sau înscenări din partea poliției (Teixeira de Castro c. Portugaliai, 09.06.1998)”.

În ceea ce privește provocarea din partea poliției, CtEDO a statuat în cauza Teixeira de Castro vs. Portugalia că „dreptul la un proces echitabil

în ceea ce privește provocarea din partea poliției, Căzuo a statuat în cauza Teixeira de Castro vs Portugalia că, dreptul la un proces echitabil ar putea fi încălcat în cazul în care colaboratorii de poliție nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni, care, în caz contrar, nu ar fi fost comisă.

În cauza Vanyan vs Rusia, hotărârea din 15 decembrie 2005, CtEDO a constatat că problema provocării poate fi pusă chiar și în situațiile în care activitatea respectivă a fost efectuată de către o persoană privată care a acționat ca un agent sub acoperire, în timp ce aceasta a fost de fapt organizată și condusă de către colaboratorii de poliție.

Având în vedere importanța principiilor indicate supra, CtEDO a constatat în cauza Ramanuskas vs Lituania, hotărârea din 05 februarie 2008 că, în cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele dosarului, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil în sensul articolului 6 §1 din Convenție toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse.

În cele din urmă, dacă informația prezentată de către organele de urmărire penală nu permite Curții să conchidă că, reclamantul a fost subiectul unei provocări din partea poliției, este esențial ca în fiecare cauză Curtea să examineze calitatea evaluării de către instanțele naționale a pretensei provocări și să se asigure că acestea au respectat în mod corespunzător drepturile acuzatului la apărare, în special dreptul la o procedură contradictorie și la egalitatea armelor (Edward Lewis și Lewis c. Regatului Unit).

Astfel, în cauza Pareniuc vs. Republica Moldova, de către Curte a fost constatată încălcarea art. 6 §1 din Convenție, din cauza lipsei de echitate procedurală la nivel național. În calitate de încălcare Curtea a evidențiat problema folosirii probelor obținute prin instigarea și provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

Instanța de judecată consideră necesar de menționat că, în situația în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele cauzei penale, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil, toate probele obținute în rezultatul provocării de către organul de urmărire penală trebuie să fie excluse.

Pentru a verifica dacă persoana a fost provocată să săvârșescă infracțiunea, instanța de judecată trebuie să stabilească dacă ea putea fi în mod rezonabil considerată ca fiind implicată în activitatea infracțională respectivă pînă la implicarea organului de urmărire penală.

La fel, este de menționat că în cazul în care implicarea organului de urmărire penală se limitează la asistarea unei persoane, la înregistrarea săvârșirii unei acțiuni ilegale de către o altă persoană privată, factorul determinant rămâne a fi comportamentul celor două persoane.

Prin urmare, întrucât Oficiu Dumitru a invocat constant argumentul instigării și provocării sale la săvârșirea infracțiunii, urmează a fi apreciat comportamentul lui Oficiu Dumitru și a colaboratorilor CNA, sub acest aspect în prezenta cauză.

Generalizînd asupra jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturilor Omului în materie (hotărârea Teixeira de Castro contra Portugaliei, din 09 iunie 1998, hotărârea Ramanuskas contra Lituaniei, din 05 februarie 2008, hotărârea Khudobin contra Rusiei, din 26 octombrie 2010 și hotărârea Sandu contra Moldovei, din 11 februarie 2014 etc.), se reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțator;
- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului, care nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni;
- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Instanța de judecată indică că în speța dată sunt întrunite toate aceste trei condiții pentru a fi recunoscută instigarea și provocarea infracțiunii.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire din 18 iulie 2013 (f.d. 175, vol. I) și a rechizitoriului (f.d. 233-240, vol. II), Oficiu Dumitru a fost învinuit că „

*Fiind persoană publică, deținînd funcția de inginer coordonator al Biroului Examinare și Evidență a Transportului din cadrul Direcției înregistrarea transportului și calificarea conducătorilor auto a întreprinderii de Stat „CRIS Regstru” a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, căruia prin stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, care în conformitate cu Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar acestora a extorcat și a primit mijloace financiare ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu, în următoarele circumstanțe: la 11.05.2013, Oficiu Dumitru, aflîndu-se la locul de muncă în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului r-nul Anenii Noi, situată pe str. Tighina 8 or. Anenii Noi, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută de inginer coordonator al Biroului Examinare și Evidență a Transportului din cadrul Direcției de înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a întreprinderii de Stat „CRIS Regstru” a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, acționînd cu intenție directă, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, folosindu-se de situația aflării în biroul său de serviciu a cet. Cotova Vera a extorcat de la aceasta suma de 600 lei, pentru ca ultima să nu fie obligată să frecventeze suplimentar orele practice de conducere a automobilului și admiterea acesteia la susținerea examenelor de calificare a conducătorilor auto și primirea permisului de conducere pentru categoria „B”. Continuîndu-și acțiunile sale criminale îndreptate spre primirea de la cet. Cotova Vera a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, a extorcat de la aceasta suma de 150 Euro, care la data de 11.05.2013 constituia 2407,5 lei, (două mii patru sute șapte lei și cinci zeci de bani) conform cursului oficial stabilit de către BNM, în vederea favorizării susținerii cu ușurință a testărilor necesare și perfectarea pentru Cotova Vera a permisului de conducere .Ulterior, la 16.05.2013, Oficiu Dumitru, aflîndu-se în biroul său de serviciu în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului r-nul Anenii Noi, a primit de la Cotova Vera suma de 600 lei, pe care a extorcat-o anterior pentru ca ultima să nu fie obligată să frecventeze suplimentar orele practice de conducere a automobilului și admiterea acesteia la susținerea examenelor de calificare a conducătorilor auto și primirea permisului de conducere. La XXXXXXXXXX, Oficiu Dumitru, aflîndu-se în biroul său de serviciu în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului r-nul Anenii Noi, a primit de la Cotova Vera suma de 150 euro pe care a extorcat-o anterior în vederea favorizării susținerii cu ușurință a testărilor necesare și perfectarea pentru aceasta a permisului de conducere pentru categoria „B”.*

*De către organul de urmărire penală acțiunile lui XXXXXXXXXX au fost încadrate conform art.324 alin.(2) lit.c) CP, după indicii calificativi: „corupere pasivă, caracterizată prin fapta persoanei publice care pretinde bani, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile ei de serviciu, cu extorcarea de bunuri”.*

În această ordine de idei, instanța de judecată reține, că inculpatul i-a fost încredințată infracțiunea în temeiul probelor obținute în cadrul activității speciale de investigații din 22 mai 2013, atunci când Cotova Vera, fiind echipată de organul de urmărire penală cu dispozitive speciale de înregistrare a convorbirii și cu banii – 150 Euro nemarcați, i-a transmis bani lui Oficiu Dumitru. Bani fiind puși la dispoziție de organul de urmărire penală, în baza declarațiilor lui Cotova Vera, în care a menționat că nu dispunea de o astfel de sumă de bani.

Din probele aduse de acuzare nu reiese că pînă la 22 mai 2013, organul de urmărire penală ar fi dispus de vreo probă - informație obiectivă precum că, Oficiu Dumitru a fost implicat anterior în acțiuni de luare de mită - corupție.

În plângerea sa din 21 mai 2013 depusă la CNA (f.d. 5, vol. I), Cotova Vera a susținut că, inculpatul i-a cerut suma de bani în mărime de 150 Euro pe care trebuia să i-o dea în ziua desfășurării examenelor auto, adică la data de 22 mai 2013. Însă, stenogramele convorbirilor dintre aceștia (f.d. 25 - 30, vol. I), inclusiv în cadrul operațiunii sub acoperire, indică contrariul, anume Cotova Vera a fost persoana care a inițiat și instigat inculpatul Oficiu Dumitru să primească banii. Mai mult decît atît, anume Cotova Vera a inițiat discuția cu Oficiu Dumitru despre bani, indicînd că cu o zi anterioară s-au înțeles la suma de 150 euro, însă ultimul nu a oferit nici un răspuns clar de acceptare a banilor respectivi, reieșind din probele administrate.

Totodată, din înregistrarea audio la min. 8-12 este prezentă discuția cet. Cotova Vera care nu se regăsește în stenogramă prin care declarată „Он деньги не брал”, ulterior „Деньги в синем журнале как он сидит в правой тумбочке он права мне не давал, он сказал что бы я деньги давал”, ulterior „Он их не перепрыгивает”.

Aceste circumstanțe, în opinia instanței de judecată demonstrează clar că, inculpatul a fost supus unei acțiuni de convingere, instigare și provocare flagrantă de a se implica în activitatea infracțională de care a fost învinuit, în lipsa vreunui indiciu că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără această instigare și provocare.

Or, cu referire la procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor cu înregistrarea de imagini întocmit la 23 mai 2013, instanța de judecată remarcă că acest proces-verbal nu conține toată conversația cet. Cotova Vera, or, cele indicate supra nu se regăsesc în stenograma efectuată, din care considerente proba dată urmează a fi apreciată critic.

În acest sens, instanța de judecată stabilește că, probele ce au stat la baza învinuirii lui Oficiu Dumitru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, sunt lovite de nulitate, deoarece pînă la momentul provocării și implicării colaboratorilor CNA, prin intermediul Verei Cotova nu au existat suspiciuni obiective confirmate prin probe, că Oficiu Dumitru ar fi fost implicat în acțiuni de corupție.

Ca urmare, probele administrate la caz începînd cu data de 22 mai 2013, în conformitate cu art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, nu pot fi admise ca probe, acestea fiind obținute prin instigare insistență și provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii și prin urmare se exclud din dosar și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

La acest capitol, instanța de judecată constată că, partea apărării începînd încă de la faza urmăririi penale a susținut că, inculpatul a fost victima unei provocări, iar în această situație ținea de obligația acuzării de a demonstra faptul că nu a existat nici o provocare și să întreprindă acțiunile necesare pentru stabilirea adevărului și existenței sau nu a actului de instigare și provocare.

În calitate de probe de confirmare a faptelor și vinovăției inculpatului, procurorul a invocat declarațiile martorului Cotova Vera, care a declarat în cadrul urmăririi penale că, Oficiu Dumitru i-a cerut 150 de Euro pentru susținerea a două examene auto și anume a probei teoretice și practice, iar în ziua examenului i-ar fi fost spus că banii urmează să-i pună într-o carte, însă aceste declarații contravin înregistrării audio a convorbirilor, dintre Cotova Vera și Oficiu Dumitru, precum și a stenogramelor.

Potrivit stenogramei, nu s-a constatat faptul solicitării de către Oficiu Dumitru de la Cotova Vera a sumei de 150 Euro. Mai mult decît atît, Oficiu Dumitru a declarat că, nu cunoaște despre existența acestor bani, care au fost depistați în carte și presupune că au fost puși însuși de Cotova Vera fără știrea lui, iar organul de urmărire penală nu a demonstrat faptul contrar.

La fel, ca probă s-a indicat declarațiile martorului Gogu Sergiu, însă instanța reieșind din conținutul acestora constată doar faptul că, acest martor nu a confirmat solicitarea sau primirea de către Oficiu Dumitru a mijloacelor bănești în schimbul eliberării permisului de conducere pe numele cet. Cotova Vera ci doar a menționat că, a aflat despre posibila primire a mijloacelor bănești de la Cotova Vera de la ofițerii Centrului Național Anticorupție în ziua reținerii lui Oficiu Dumitru.

Analizînd aceste probe, instanța de judecată constată că, în conținutul convorbirilor din stenogramele anexate la dosar și declarațiile martorilor expuse supra sunt contradicții esențiale și nu se conțin în stenograme careva date precum că Oficiu Dumitru ar fi cerut, cu atît mai mult extorcat suma de bani de la Cotova Vera, fapt ce afectează grav credibilitatea acestor martori.

Din stenograme rezultă că inculpatul nu a întreprins acțiuni active și nu a cerut nicicînd să-i fie înmănate careva sume de bani de către Cotova Vera, pentru facilitarea susținerii examenelor auto și eliberarea permisului de conducere.

Cu referire la cele invocate precum că, Oficiu Dumitru prin declarațiile sale date în calitate de bănuț, a recunoscut vina instanța de judecată reține că aceste declarații inculpatul nu le-a susținut în ședința de judecată, cu atît mai mult că o parte din declarații au fost date pe timp de noapte după orele 22:00.

Celelalte înscrisuri anexate în calitate de probe precum sunt: procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor cu înregistrarea de imagini întocmit la 23 mai 2013, procesul-verbal de percheziție în biroul de serviciu lui D. Oficiu din XXXXXXXXXXXX, procesul-verbal de examinare a documentelor prin care au fost examinate actele referitoare la susținerea examenelor de obținere a permisului de conducere de către Cotova Vera, procesul-verbal de ridicare a permisului de conducere provizoriu de la Cotova Vera, procesul-verbal de examinare a permisului de conducere provizoriu, procesul-verbal de ridicare a documentelor prin care au fost ridicate actele referitoare la procedură de susținere a examenelor de obținere a permisului de conducere, procesul-verbal de examinare a documentelor și anume a registrului de evidență a corespondenței a Î.I. „Prestescu Ion”, procesul-verbal de ridicare a descifrărilor convorbirilor telefonice de la abonatul S.A. „ORANGE”, Oficiu Dumitru, procesul-verbal de examinare a documentelor și anume a descifrărilor convorbirilor telefonice de la abonatul S.A. „ORANGE”, Oficiu Dumitru., raportul de expertiză nr.261, 262 din 31 iulie 2013., nicidecum nu confirmă faptul comiterii de către Oficiu Dumitru a infracțiunii de corupere pasivă.

Instanța de judecată invocă că aceste contradicții esențiale în declarațiile lui Cotova Vera, inclusiv în coraport cu alte probe pun la dubiu rezonabil credibilitatea denunțătorului și declarațiile acesteia. care nu pot fi apreciate ca o probă veridică și pertinentă. la fel nu pot fi puse la baza

unei sentințe de condamnare, or dubiile în privința acestora nu pot fi înlăturate și conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, acestea se interpretează în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată mai remarcă și faptul, că martorul Cotova Vera este martorul denunțator decisiv în speța dată, adică persoana, care a declarat despre săvârșirea pretensei infracțiuni, și respectiv în acest sens, Cotova Vera rămâne la propriu cu calitatea de persoană interesată în finalul cauzei și în atare circumstanțe numai declarațiile sale nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare ca probă de vinovăție în lipsa altor probe.

Instanța invocă că în speță nu a fost confirmată prin probe pertinente, obiective și veridice învinuirea, că fapta infracțiunii coruperii pasive și anume fapta persoanei publice care pretinde bani, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile ei de serviciu, cu extorcarea de bunuri de la Cotova Vera.

În această ordine de idei, instanța mai menționează că infracțiunea de corupere pasivă este una formală și se consumă din momentul săvârșirii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării, primirii și extorcării a remunerației ilicite.

În acest sens, se reține că prin extorcarea, conform Dex (Dicționar explicativ al limbii române) se înțelege o acțiune de „a obține ceva cu forța, prin amenințări, violență, șantaj etc”, însă din probele descrise, inclusiv stenogramele convorbirilor nu se atestă prezența cărorva expresii verbale, gesturi, comportament sau atitudine, care ar fi putut fi interpretată de Cotova Vera, ca o cerere clară de bani, și nu există nici o frază cu amenințări, violență sau șantaj, ce ar fi impus-o contrar voinței acesteia să ofere careva sume de bani inculpatului pentru ca acesta să întreprindă careva acțiuni pentru facilitarea susținerii examenelor auto.

Totodată, pentru a fi prezentă o acțiune ca pretindere în speța dată, aceasta trebuie să se manifeste printr-o cerere - solicitare insistentă, ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu, dar din stenogramele convorbirilor în speța dată, nu se constată prezența unor asemenea acțiuni din partea inculpatului.

Astfel, se atestă că constatarea din conținutul rechizitoriului precum că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu este dovedită prin probe legal administrate, pertinente și veridice în speța dată.

Instanța concluzionează că în speță au fost prezente acțiuni active de instigare insistentă și provocare a lui Oficiu Dumitru la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, fapt ce reiese din următoarele:

- organul de urmărire penală nu a prezentat probe ce ar demonstra, că inculpatul Oficiu Dumitru a cerut și extorcat suma de bani de la Cotova Vera;

- probele prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii sunt lovite de nulitate în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, fiindcă au fost obținute prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii;

- probele prezentate - declarațiile martorului Cotova Vera și înregistrările audio a convorbirilor dintre Oficiu Dumitru și Cotova Vera nu demonstrează vina inculpatului în cererea și extorcarea sumei de bani de la ultima, dar dimpotrivă, dovedesc faptul instigării, provocării și încurajării lui Oficiu Dumitru de către Cotova Vera la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă;

- atât legea procesuală națională în vigoare, cât și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului interzic procedura de obținere a probelor prin provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

Adică rămâne constatat faptul că, în cauza dată organul de urmărire penală, facilitând și încurajând acțiunile lui Cotova Vera, care începuse de sine stătător realizarea faptei de dare de mită, a purces la investigarea cauzei nu într-o manieră pasivă de supraveghere și investigare a pretensei activități criminale, dar în mod activ au sprijinit-o pe aceasta sub acoperire ca „participant la darea mitei”, prin oferirea banilor, sfaturilor, determinând-o pe aceasta și provocând ulterior pe inculpat la săvârșirea pretensei infracțiuni de corupere pasivă, prin ce a fost admisă încălcarea dreptului inculpatului Oficiu Dumitru la un proces echitabil.

În aceeași ordine de idei, instanța conchide că din materialele cauzei nu rezultă să fi fost prezentate de acuzare probe ce ar demonstra că în lipsa implicării colaboratorilor Centrului Național Anticorupție ar fi fost săvârșită infracțiunea, or martorul denunțator Cotova Vera, a indicat că nu dispune de bani, și acuzarea nu a adus probe că ar fi găsit acești 150 euro, care i-ar fi dat inculpatului Oficiu Dumitru.

Prin aceste acțiuni active s-a comis evident instigarea și determinarea de către organul de urmărire penală a Verei Cotova să dea bani funcționarului Oficiu Dumitru în scopul constatării acțiunii flagrante de corupere pasivă și aceasta constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

În concluzie, probele obținute cu participarea Verei Cotova după primirea banilor, sfaturilor de la CNA, nu pot fi admise și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, dar urmează a fi excluse, cum indică jurisprudența CtEDO, hotărârea Gafton vs Germania din 30.06.2008, unde s-a statuat că „dacă organele de urmărire penală au administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană, iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind condiție sine qua non pentru administrarea mijlocului de probă legal), acestea din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârea pe aceste probe derivate. S-a instituit principiul „Fructele pomului otrăvit”, care impune excluderea mijloacelor de probă administrate în mod legal, dar care sunt derivate (în strînsă legătură) din probele obținute în mod ilegal. Astfel spus, dacă sursa probantă „pomul”, este lovită de nulitate, atunci toate probele obținute cu ajutorul ei, fructele vor fi tot așa”. În consecință, menținerea mijlocului de probă astfel administrat aduc atingere caracterului echitabil al procesului penal în ansamblu.

În același context, se reține că, organul de urmărire penală nu a fost pasiv la investigarea veridicității denunțului depus de către Cotova Vera, deoarece a organizat operațiunea de reținere în flagrant, în cadrul căreia ultima înzestrată cu aparate audio, cu bani primiți de la CNA, Cotova Vera deja căpătând statut de agent al statului, a fost instigată și determinată să transmită mijloace bănești funcționarului Oficiu Dumitru, prin acțiuni de provocare.

Din probele descrise în sentință și decizia instanței de apel, din speța dedusă judecării și argumentele prezentate, instanța conchide că în speța dată, Cotova Vera mai întâi prin acțiuni insistente de instigare, apoi prin acțiuni de provocare împreună cu organul de urmărire penală, nu s-au limitat la examinarea în mod pasiv a activității infracționale a inculpatului Oficiu Dumitru, ci au exercitat asupra ultimului, care deținea funcția de inginer coordonator al Biroului Examinare și Evidență a Transportului din cadrul Direcției de înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a Întreprinderii de Stat „CRIS Registru” a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, o influență de natură a-l incita la comiterea infracțiunii, pe care, altfel, el nu ar fi comis, cu scopul de a face posibilă constatarea săvârșirii infracțiunii, deci spre a o proba în cadrul urmăririi penale.

Astfel, acțiunile lui Cotova Vera susținute activ de organul de urmărire penală, au avut ca efect convingerea și provocarea lui Oficiu Dumitru la comiterea infracțiunii, însă nimic din datele dosarului nu indică precum că infracțiunea respectivă ar fi fost comisă și fără intervenția organului de urmărire penală.

Prin urmare în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale a lui Oficiu Dumitru, de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, sub aspectul lipsei probelor pertinente, obiective și veridice, dobândite legal, care ar confirma comiterea infracțiunii și sub aspectul încălcării dreptului inculpatului Oficiu Dumitru la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, ca rezultat urmează a fi conform prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 1 Cod de procedură penală, a dispune achitarea inculpatului Oficiu Dumitru, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Totodată, instanța având în vedere utilizarea probelor administrate prin implicarea activă a lui Cotova Vera, sub conducerea colaboratorilor CNA, pentru a justifica condamnarea lui Oficiu Dumitru, precum și neargumentarea de către organul de urmărire penală la modul convenit a argumentului invocat de partea apărării privind provocarea, facilitarea și încurajarea infracțiunii, conchide că în procesul penal împotriva lui Oficiu Dumitru a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La soluționarea chestiunii cu privire la corpurile delictive, instanța de judecată reține în conformitate cu art. 162 CPP, corpurile delictive: Caseta audio de model „Sony mini DV” și discul DVD-R de model „Titanium” cu nr. 1159, se vor păstra la materialele cauzei penale. Permisul de conducere de numele Cotova Vera care se păstrează la Cotova Vera de lăsat ultimei. Actele în baza cărora a fost perfectat și eliberat permisul de conducere pe numele Cotova V., procesul-verbal de examinare în vederea obținerii dreptului de a conduce nr. 25130021 din XXXXXXXXXXX de expediat BEET Anenii Noi, după intrarea în vigoare a sentinței, iar bancnotele în valoare de 150 euro, ce se păstrează la materialele cauzei, de confiscat în interesul statului, după intrarea în vigoare a sentinței.

În temeiul celor elucidate și expuse, călăuzindu-se de art. 340, art. 384-390 alin.(1) pct.1), 392-394, 396 și 397 CPP RM, instanța de judecată,

#### H O T Ă R Ă Ș T E:

XXXXXXXXXX se achită de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Măsura preventivă aleasă în privința inculpatului XXXXXXXXXXX obligarea de a nu părăsi localitatea a încetat de drept.

În conformitate cu art. 162 CPP, corpurile delictive: Caseta audio de model „Sony mini DV” și discul DVD-R de model „Titanium” cu nr. 1159, se vor păstra la materialele cauzei penale. Permisul de conducere de numele Cotova Vera care se păstrează la Cotova Vera de lăsat ultimei. Actele în baza cărora a fost perfectat și eliberat permisul de conducere pe numele Cotova V., procesul-verbal de examinare în vederea obținerii dreptului de a conduce nr. 25130021 din XXXXXXXXXXX de expediat BEET Anenii Noi, după intrarea în vigoare a sentinței, iar bancnotele în valoare de 150 euro, ce se păstrează la materialele cauzei, de confiscat în interesul statului, după intrarea în vigoare a sentinței

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul judecătorei Anenii Noi.

Președinte de ședință,

Judecătorul

Andrei Mocanu